

SŁOWO PANA

TEMAT: Misterium KOŚCIOŁA

SOBÓR WATYKAŃSKI II „LUMEN GENTIUM”

"Ponieważ Chrystus jest światłością narodów, obecny Sobór święty, w Duchu Świętym zgromadzony, pragnie gorąco oświecić wszystkich ludzi blaskiem Jego jaśniejącym na obliczu Kościoła, głosząc Ewangelię wszelkiemu stworzeniu". (KK 1)

KATECHIZM

Słowo "Kościół" (*ekklesia*, z greckiego: "wołać poza") oznacza "zwołanie". Określa ono zgromadzenie ludu, na ogół o charakterze religijnym. Jest to pojęcie często używane w Starym Testamencie w języku greckim w odniesieniu do zgromadzenia ludu wybranego przed Bogiem, przede wszystkim zgromadzenia pod górą Synaj, gdzie Izrael otrzymał Prawo i został ustanowiony przez Boga Jego świętym ludem. Pierwsza wspólnota tych, którzy uwierzyli w Chrystusa, określając się jako "Kościół", uznaje się za spadkobierczynię tamtego zgromadzenia. W niej Bóg "zwołuje" swój lud ze wszystkich krańców ziemi. (KKK 751)

PISMO ŚWIĘTE

I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie».

[Mk 16,15]

KOMENTARZ

Rzeczywistość Kościoła jest przede wszystkim misterium zbawienia, a przez to jest też przedmiotem wiary. Jest tajemnicą bezpośrednio pochodzącą od Wcielenia, a więc i od Misterium Trójcy Świętej, ale właśnie jako kontynuacja tajemnicy Jezusa Chrystusa - jest Jego Mistycznym Ciałem, Ludem Bożym i Wspólnotą Boga z człowiekiem. Trudno jest jednak podać wyczerpujące określenie Kościoła. Może dlatego z tego zrezygnował zarówno Sobór Watykański II, jak i Katechizm Kościoła Katolickiego. Można jednak ukazać trzy zasadnicze znaczenia, ściśle ze sobą związane, które nakreślą płaszczyznę rozumienia Kościoła: Kościół oznacza zgromadzenie liturgiczne (1 Kor 11,18), wspólnotę lokalną (1 Kor 1,2), powszechną wspólnotę wierzących (1 Kor 15,9). Kościół jest więc przede wszystkim ludem, który Bóg gromadzi.

Określenie „misterium Kościoła” oznacza, że istota Kościoła jest całkowicie nadprzyrodzona, na wzór istoty swojego założyciela Jezusa Chrystusa. Papież Paweł VI oświadcza: „Misterium Kościoła polega na tym, że Chrystus ukochał go i poświęcił się dla niego”. Co prawda Kościół istnieje w historii, ale równocześnie ją przekracza. Jedynie „oczami wiary” można w jego rzeczywistości widzialnej

CZAS DZIELENIA

- Co oznacza dla mnie słowo: Kościół?
- Jakie jest moje doświadczeniu życia w Kościele?
- W jakich momentach najbardziej doświadczam obecności Jezusa w Kościele?

NAUCZANIE

Naturalnym środowiskiem i źródłem wiary jest Kościół. Gdzie wierni łączą się we wspólnej modlitwie. Człowiek wierzący, który pozwala się ukształtować i prowadzić przez wiarę Kościoła, powinien być oknem otwartym na światło Boga żywego, a jeśli naprawdę wierzy, to jest nim istotnie.

(papież Benedykt XVI)

TRADYCJA

„Nic nie dorównuje Kościołowi! Kościół ma taką wielkość, że zwalczany zwycięża, z zasadzek wychodzi cało, znieważany - bardziej jaśnieje, odbiera rany - a nie upada od nich, miotany bałwanami - nie tonie, porwany burzą - nie rozbija się, mocuje się - ale nie ulega, walczy - ale nie bywa zwyciężony... Dlatego Pismo Święte wskazując jego trwałość i niewzruszoność, nazywa go skałą; wskazując niewinność, nazywa go dziewicą; dla wspaniałości nazywa go królową, dla pokrewieństwa z Bogiem - córką; dla obfitości potomstwa nazywa - dawniej bezpłodną - rodzicielką siedmiu... Czy jedno imię nie wystarcza dla przedstawienia całego? Bynajmniej, ale dlatego tysięczne są jego imiona, abyśmy o Kościele dowiedzieli się przynajmniej odrobinę.

(św. Jan Chryzostom)

dostrzec również rzeczywistość duchową, będącą nośnikiem życia Bożego. Kościół jako tajemnica jest miejscem, w którym w sposób rzeczywisty można spotkać przemawiającego do ludzi i współdziałającego z nimi Boga. Kościół jest sakramentem zbawienia, czyli widocznym znakiem i narzędziem działającego i zbawiającego Boga na ziemi, znakiem widzialnym niewidzialnego zbawienia. Ponadto Kościół jest sakramentem zbawienia przez Chrystusa, który jest obecny „aż do skończenia świata” przez apostołat swojego Kościoła.

Rozpatrując temat teologii Kościoła, można ulec pokusie pojmowania istoty Kościoła zbyt zewnętrznie, według analogii do innych ludzkich społeczności, z tą tylko różnicą, że jest on społecznością religijną i ustanowioną przez Boga. Wiara jednak naucza, że Kościół nie jest tylko instytucją, Kościół bowiem użycza człowiekowi nowego życia, daje mu całkiem inną nadprzyrodzoną pozycję. W oczach wiary Kościół nie jest tylko przez Boga założony i potwierdzony, ale wznosi się na Bogu Człowieku, w którego jest wszczepiony. To Jezus napędza go swoją godnością i mocą - Kościół jest Mistycznym Ciałem Boga Człowieka i wszyscy należący do tego Ciała stają się członkami Chrystusowymi.

To Chrystus wzywa ludzi, aby stanowili Kościół, On czyni ich jednym, własnym ciałem. Chrystus jako głowa ciała - Kościoła jest źródłem życia dla całego Ciała. Kościół posiada wspólnotę życia z Chrystusem, przez którą Chrystus go uświęca.

Kościół jako Ciało Mistyczne stanowi przedłużenie obecności Chrystusa na ziemi. W tej więc widzialnej społeczności będącej Kościołem realizuje się mistycznie obecność Chrystusa na ziemi. Kościół jest organizmem widzialnym, przy pomocy którego Chrystus żyje i działa na świecie. Ponieważ Chrystus jest obecny w świecie w swoim Duchu, musi mieć również jakieś ciało. Kościół właśnie stanowi to ciało jako formę trwałej obecności Chrystusa w naszym świecie.

Do dwubiegunowej natury Kościoła należy zaliczyć zarówno zewnętrzną postać widzialną, a więc ustanowienie, strukturę Kościoła i zarządzanie nim, jak też jego wewnętrzną, niewidzialną rzeczywistość łaski. Aspekty widzialny i duchowy tworzą jedną rzeczywistość złożoną, która zrasta się z pierwiastka boskiego i ludzkiego.

Tajemnica Kościoła zawiera się zatem w całym spektrum wydarzenia zbawczego Boga względem ludzkości, która nierozzerwalnie wyraża się w codziennym życiu chrześcijanina. Tak więc z woli Ojca zbawcze posłannictwo Chrystusa, w które wdraża każdego chrześcijanina Duch Święty, nie zamyka się w obrębie „sakramentalnej przestrzeni Kościoła”, lecz uczestnictwo w sakramentach jest zaczątkiem w dalszej misji apostołskiej Kościoła.